

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Disputatio De Restituendis Duobus Versibus Jos. XXI. In
Quibusdam Codicibus Hebraeis Omissis**

**Abicht, Johann Georg
Flachs, Sigismund Andreas**

Lipsiae, 1714

VD18 11446064

§. XV.

[urn:nbn:de:bsz:31-130552](#)

significat obliquitatem & tortuositatem, einen Weg der Abweichung. Quem sensum etiam deprehendes in glossa B. Lutheri in Bibl. Vitemberg. ad h. l. Landstrasse ist sicher / Holzweg ist fährlich / Gottes Wort führet zum Leben, aber Eigendünkel zum Todt / licet versio cum glossemate neutiquam conveniat. Quicquid autem sit, antitheses in isto & seqv. Cap. frequentes ostendunt, hanc lectionem Masorethicæ esse præferendam, maxime si MSta suffragarentur.

§. XV.

Hæc equidem Bibliorum editio, si R. Eliæ Levitæ judicio standum, nullius esset pretii, quia secundum Masoram, vel Judæorum traditionem non est emendata. Hanc enim ob causam R. Elias in *Masoreth Præf.* III. lit. 7 4. editionem hanc vilipendit, ita de ea scribens:

לכן באטו כמזhor וכמוכיר לכל
הקורא בספריו העשורים וארבעה
הנורולים עם הקטנים הנורפסים
פה וונציא בשתי רוח
שהאר ישעה אל רבבו
שקר מומלאות הנורפסות
בגלוון כמות קרי וכותיב
ומל' מלשלר ומולע וכשוני
הנקורה והטעמים או מאחרת
מכרא אשר ליה תעשינה
כasher כתבתני לרער. כי
המניח

הנrich אותם לא ירע בן
ימינו לשמאלו כי לא הויה
יהודי ולא ידע מענן המסורת
דבר ותא עשה זה אליה
מכני שמצא לפעמים חלופין
בספרי שהיו לפניו גיא ירע איזה
ישבר זה או זה لكن כתוב
אחר בחוץ ואחר בפנים ולפעמים
הנrich האמת בפנים והשקר
בחוץ ולפעמים להפר וזהו
משמעות כעור באפליה لكن
אין לשים עליות לב כי

חוט התרה:

Primo objicit, hæc Biblia non esse confecta secundum ea, quæ supra prescripsit, h. e. voces defectivas & plena non ita esse scriptas, uti traduntur a Masorethis. Sed de his quid sentiendum, jam supra dictum. Deinde reprehendit, quod Autor variantes lectiones posuerit, quas in MStis Codicibus invenit, quod non vituperandum sed laudandum est. Christiani recipiunt Codicem Hebraicum, prout ex Prophetarum manibus prodiit; rejiciunt vero traditiones Masoretharum, quas falsas, & sensu Scripturæ adverantes cognoscunt. Porro instat, nescivisse Autorem, quæ lectiones admittendæ, & quæ falsitatis arguendæ sint. Sed unde quælo R. Elias didicit, scorias ab auro, veras lectiones a falso

fora intellexit. Tantum scriptit illa, quia invenit variationes quasdam in exemplaribus suis. Sed nescivit, quid verum vel falsum sit. Alteram lectionem in margine, alteram in textu posuit, quandoque veram in textu & falsam in margine, & vice versa. Palpavit uti cæcus in tenebris, quare ea non attendenda sunt, sunt enim inania.

fis discernere, num ex Judæorum traditionibus incertis? Mirum non est, R. Eliam quandoque fallere, siquidem illas pressio pede sequitur. Nec causa erat Eliæ, ut ignorantiam Felici exprobraret. Quam operam hic adhibuerit, apparebat ex ipso opere. Ipse fatetur in Dedicatione ad Leonem X. omnem operam in eo fuisse collocatam, ut absque vitiis Biblia apparerent: *Is Daniel Bombergius, inquit, neque labori neque sumptibus parcens, publicæ utilitatis gratia, plurimis collatis exemplaribus hospitio libros, studio nostro, fide ac diligentia castigatos imprimendos curavit. Rem equidem per difficilem, nec ob id ab aliis tentatam.* Tantum abest, ut Felix, cui prima Biblia cum Chaldaicis versionibus & optimis Rabbinorum Commentariis debemus, Hebreæ linguae ignarus appellandus sit. Quis non videt, Eliam de Felici male sentire ob agnitam & mutatam religionem. Nam licet in Judæorum scholis educatus esset, velo tamen Mosis ablato ad castra Christianorum transierat, (vid. Hod. de Bibl. textibus original. P. II. cap. XII, p. m. 461.) non absque Judæorum odio: Hoc tamen neutiquam impedire potuit, quo minus haec Biblia approbationem consequerentur eruditorum, quin imo tanti aestimarentur a B. Luthero, ut, si conjectura nos non fallit, in Germanica translatione eorum lectiones sequeretur. Supra §. 2. ostendimus, Lutherum exhibere in sua versione nostros versus, quos in hac Editione pariter legimus. Præterea Ps. IX, 1. vertit Lutherus, von der schönen Jugend, ex quo apparet, B. Virum legisse שָׁמֵר absque Makkeph, quam vocem sic scriptam haec Biblia exhibit. Simili modo Psalm. XLIX, 15. Et führet uns wie die Jugend / convenit cum hac Editione, quæ legit: וְהַזֶּה יְנַחֲגֵת עַל־מִתְּחָת ille ducit nos sicut juventutem. Ubi in aliis Codicibus legitur עַל־מִתְּחָת ad mortem. Porro Jos. IV, 6. Luth. Wenn eure Kinder hernachsmahls ihre Väter fragen werden / vox אָבֹות Patres suos, in nostro & Complutensi Codice legitur, sed in aliis omititur.

titur. Sic Jof. VI,8. Lutherus transtulit: Drugen die 7. Prie-
ster die 7. Hall- Jahrs. Posaumen für der Lade des Bundes, ubi in
nostro Codice legitur אַרְוֹן זִיהוּן לְפָנֵי coram arca Do-
mini, sed in aliis יְהוָה לְפָנֵי coram Domino, omisla voce
ארון arca. Accedit temporis ratio, quæ nostram conjecturam
haud parum confirmat. Anno enim 1517. mense Novembris Fe-
lix sua Biblia in lucem emisit, & Anno 1523. Megalander no-
ster Lutherus vulgavit Pentateuchum, & sequenti libros hi-
storicos veteris instrumenti, quo tempore R. Jacob Chajim
secunda Bombergiana Biblia nondum absolverat, excudi cæ-
pta 1523. & ad finem perducta 1526. Tandem Matthesius conc.
XIII. de vita Lutheri testatur: Jonam, Zieglerum, Aurogal-
lum, Forsterum secum in Synedrium a Luthero institutum
Rabbinorum Commentarios attulisse, ex quo nostra conje-
ctura novum robur acquirit. Sed hæc aliorum disquisitioni
tradimus.

§. XVI.

Sed redeundum, unde digressi, ad Codices im-
pressos, in quibus nostros in controversiam venientes ver-
sus legimus. Evolvimus Codicem alium, etiam Bomber-
gianum, Anno 73 i.e. 304. Christiano 1544. in forma quar-
ta Venetiis impressum, in quo prædicti nostri versus iisdem
verbis proponuntur, qvibus in MStis & Bibliis Felicis Pra-
tensis exstant. Quod nobis mirabile viñum fuit, deprehen-
dientibus, R. Jacobi Chajim, autoritatem tantam non valuisse,
ut omnia exemplaria ad ejus sententiam castigata sint. Ul-
terius legimus eosdem versus in Bibliis Hebraicis cum
versione interlineari Xantis Pagnini, & Bened. Ariæ Mon-
tani in officina Plantiniana in 8vo Anno 1613. excusis, nec non
in Lipsiensibus expressis 1657. Concordant quoque Biblia Huter-
i aliaq; quam plurima a Christianis edita, quæ omnia refer-
re nimis laboriosum esset. Et ne Christianos tantum Bibliorum
Editores produxisse videamus, addamus Biblia ab ipsis Ju-
daicis publici juris facta. Inveniuntur ambo nostri versus in
Bibli-